

روحانیت خدا

چرا کمال و تبلی؟!

باید از لحظه لحظه این ماه استفاده کرده و از روزها و شب‌هایش بهره‌ها گرفت؛ تا موفق به دریافت «کارنامه قبولی» شد! و باید قدر شب‌های «قدر» را دانست؛ بخشنده مهربان منتظر است تا «یا رب» بخش خواهان را بشنو: شب خیز که عاشقان به شب راز کنند گردد در و بام دوست پرواز کنند هر جا که دری بود، به شب می‌بنند آلا در دوست را که شب باز کنند و آنان که عمر خود را صرف اطاعت از دستورات الهی کرده‌اند، به همه شب‌های ماه رمضان توجه دارند و می‌گویند: هر شب، شب قدر است، اگر قدر بدانی!...

روزه گرفتن، بدون باز داشتن چشم و گوش و زبان از خطأ

و لنزش، فقط گرسنگی کشیدن است و بس! باید پس از گراندن هوی و هوس در کوره «استقامت»، با پنک سنگین «نه»، سر شیطان نفس را کوپید! آن گاه، دل را صیقل و با آب «تویه» شستشو داد؛ تا همچون آینه، نور حق بر آن بتابد و صفات عالیه در آن انعکاس بابد... رمضان، ماه نزول قرآن، ماه نزول «فرشته‌ها» و «روح»^(۱) بار دیگر از راه رسید. دوباره سفره ضیافت الهی گسترده شد و پرهیزکاران به مهمانی خدا دعوت شدند! در این ماه اگر تعامی اعضاء و جوارح روزه باشد؛ حتی خوابیدن و نفس کشیدن نیز عبادت و تسبیح است.^(۲)

ماه غلبه بر شیطان درون و بیرون و بی اعتنا شدن و بس توجهی به ظواهر فریبندی است که کمترین توجه به آنان، نورانیت درون را خاموش می‌کند!...

ماهی است که در شب‌های قدر آن باید، «دقترجه بیمه» زندگی را به مهر «تمدید اعتبار» امام زمان (عج) مهور ساخت؛ زیرا در غیر این صورت، دیگر تحت پوشش ولایت نخواهیم بود!

«رمضان، ماهی است که ابتدایش رحمت، میانه‌اش مغفرت و پایانش آزادی از آتش جهنم است».^(۳) اگر دل، در این ماه، بهاری نشد؛ همیشه سال، پائیزی و سرد است.

سالکان، این ماه را به رفع تکلیف نمی‌گرانند... آن جا که می‌توان با قطره اشکی در نیمه‌های شب، انبوه آتشی را خاموش کرد:

آنچاکه فرشتگان، به نزدیک‌ترین مدار زمین رسیده‌اند؛ آنچاکه شیاطین در «بند» هستند؛

آنچاکه درهای جهنم بسته است، درهای رحمت باز؛ و... آنچاکه روزه سپر است

از آتش! چرا غفلت؟!

حال که «ایامًا معدودات»،

بهترین فرصت برای

تزکیة نفس و

«علکم تقون»^(۴)

شدن است،

تقویت
تقویت

